

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

**SPONTANITET — HÄNFÖRELSE — GRIPENHET
PRÄGLAR VÄCKELSEFOLKETS MÖTEN**

NR 5

1—14 MARS 1967

PRIS 1:10

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på närmaste postanstalt genom inbetalning på postgiro nr **57 16 20** på postens tidningsinbetalningskort, eller genom skriftlig hänvändelse direkt till tidningens exp. Abonnemanget (ej gåvo- och billighetsprenumerationer) gäller tills uppsägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal 7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02, 31 71 35.**

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, såsom vittnesbörd om personliga upplevelser, rapporter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 53575 - 1907

FÖR ANDRA GÅNGEN...

Av MÄRTA BERG

Vi känner till Bibelns ord om Jona, den man, som flydde undan Guds kallelse och på grund av denna sin olydnad hamnade i en fruktansvärd situation.

Det var en belägenhet som ingen före honom varit i och som tedde sig, minst sagt, mörk. — Det är underbart att läsa hur Herren förmådde att rädda Jona ur "dödsrikets buk", och hur denne så fick sjunga om Guds härliga frälsning. Men det är ett uttryck i sammanhanget som gripit mitt hjärta mer än allt det övriga. Vi finner det i det andra kapitlets första vers i Jona bok: "*Herrens ord kom till mig för andra gången...*"

Det var ett under att Jona blev frälst ur sin fångenskap och att han räddades till livet. Men var det ändå inte ett långt större under att Gud kom till honom på nytt och talade om tjänst — den tjänst som han flytt ifrån? —

För min personliga del vill jag i dag prisa Jesus för en full och härlig frälsning, för befrielse från de grymma bojor som höll min själ fången. Men vad som mest stämmer mitt hjärta till tacksamhet är just detta: jag har fått uppleva att Skördens Herre har talat, för *andra gången*.

När kallelsen *nu* nådde mig var det i en annorlunda situation än den första gången. Då var allt tämligen oprövat och ägde onekligen ett visst romantiskt skimmer. Det fanns inga erfarenheter av vare sig ont eller gott. —

Denna andra gång var skimret ersatt av en närmast kuslig visshet om väntande kamp och nöd. Egentligen fanns där inga fördelar som lockade, men i hjärtat brann ett kärlekens tvingande "måste". Därför är jag också lycklig över att få gå på min Herres befallning. Jag vet att "*nåden räcker*" för ett segrande liv här i tiden, för att tjäna Jesus och slutligen för en triumffylld hemfärd.

Så vill jag vända mig till dig som befinner dig i Jona' belägenhet. Du har just blivit räddad och uppkastad på land; Herrens kallelse ljuder ännu en gång till ditt hjärta och du måste svara. Hindren du ser är inga verkliga hinder. De synder och felsteg du begått är sänkta i strömmar av blod och kan inte längre stänga din väg.

Från Guds sida är allt klart.

Din trolöshet har *ej* omintetgjort Hans trofasthet.

För andra gången erbjuds du *nåd till helig tjänst*.

För andra gången ligger valet i dina händer.

Först och sist måste vårt hjärtas kärlek till Jesus bli det avgörande när det gäller att säga ja till kallelsen. Inte de mest lysande fördelar kan tvinga oss att gå och inte ens de djupaste lidanden kan förmå oss att stanna hemma. Detta är en gåta för allt mänskligt förnuft, men detta kärleksunder är det dock som ger vårt liv det mest fantastiska innehåll.

Gud välsigne *dig* min vän. Minns att "*ingen som tror på Honom skall komma på skam*".

VÄCKELSEN OCH FARISEERNA

Av PER-OLOV FÄGERHOLT

En väckelserörelse uppstår som svar på bön om ändrade förhållanden. —

Med nödvändighet uttrycker den därmed en protest mot det gamla och en anvisning om en ny väg. Har väckelsens bärare rena motiv, får de vittnesbörd av Gud och tar inte emot människors. Detta är nödvändigt och tillräckligt, för att elden skall sprida sig och tända fler.

Var och en som ser detta och icke tror ådrar sig dom. —

Så här säger nämligen Jesus till fariseerna: "Ty Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, men ni trodde honom icke. Men publikanerna och skökorna trodde honom. Och fastän ni såg detta, ångrade ni er inte heller efteråt, så att ni trodde honom." (Matt. 21: 32.) En väckelses goda verkningar inför omvärlden är alltså ett bevis på ursprunget och rycker därmed undan varje ursäkt för otro och motstånd mot förkunnelsen. —

Överallt där Maranataväckelsen bryter fram, upprepas Johannesväckelsens citerade exempel. Och nu liksom då kommer angreppen från de religiöst präktiga, från de "friska", från dem som "ingen bättring behöver". —

Med en förstokelse, som inte står deras föregångare efter, vägrar de inte bara att se något gott i förnyelser och gudsupplevelser, som längtande Guds barn får göra i denna väckelse, de stämplar dem t. o. m. som ett verk av mörksens furste själv, precis som på Jesu tid.

Jag har mött den här attityden själv tidigare och har överlämnat min sak åt den som dömer rättvist. Det är inte för egen del jag därför tar

upp det här ämnet, inte heller för dem, som ligger bakom anklagelserna, men därför att det i dag finns människor, som liksom jag får möta Gud till upprättelse och förnyelse i maranataväckelsen. De kommer ofta från andra religiösa sammanhang och då de där vittnar inför somliga predikanter och ledare om sin upplevelse och om *var* de gjort den, möts de till sin häpnad och bestörtning av ovet och invektiv och besinningslösa anklagelser mot vissa bröder inom Maranata-väckelsen, som själva upprättats ur förnedring och avfällighet. Inför denna stormflod av beskyllningar blir de oroliga, tveksamma och rådvilla, naturligtvis. Det är till dem, till er, som i dag genomlider allt detta, som jag vänder mig.

Ett bevis på vem som talar i sådana sammanhang får vi ur Jesu ord i Joh. 10: 4—5, "— fären följer honom (herden), ty de känner hans röst. Men en främmande följer de icke utan springer bort ifrån honom, ty de känner icke den främmandes röst". Upplever vi frid och välsignelse, vet vi således, vem som talar, likaså vem som gör oss oroliga och villrådiga, om vi *förut* hade frid. Hör vi den senare rösten, låt oss då fly för vårt livs skull.

Runt om i vårt land upplever vi i dag, hur människor kommer på våra möten, troget. Ibland avslöjar de något om motivet. —

Så här sade en kvinna nyligen: "Jag tillhör 'dem', men jag längtar bara till de här mötena."

En annan yttrade: "Jag får ju inget där (hon nämnde namnet på en församling)."

Ofta har väl dessa människor ingen möjlighet

Forts. på sid. 16

Vem kan då bliva frälst?

*Då sade de som hörde detta: "Vem kan då bliva frälst?"
Men han svarade: "Vad som är omöjligt för människor, det
är möjligt för Gud." — Luk. 19: 26—27.*

Det är uppenbart att det nu och då behövs väckelsemöten även för Jesu lärjungar. Man hinner icke vara frälst länge förrän en smygande, falsk säkerhet inställer sig. Vi upplever nu och då att människor kommer bort från centrum av den anledningen att allting blir så självklart för dem; det är självklart att jag är frälst, det är självklart att jag skall till himmelen. — Om detta är hjärtats vittnesbörd så är det underbart, men om vittnesbördet har blivit systemsatt och är klichéer, som man griper till, då märks tomheten i det hela. Då förvandlas det kristna livet till religiös teater, och de troende blir skådespelare i olika roller. —

Om det skall bli uppbyggelsemöte, så måste det då först bli väckelsemöte. —

Du som upplever att väckelsen är ett faktum i ditt liv säger Amen nu. Du känner att gemenskapen med Jesus är en realitet; icke bara ord, icke bara terminologi utan LIV, prisat vare Gud och Lammet, som visar sig framför allt i spontanitet. Livet har många egendomliga, men alltid lika spontana yttringar. —

Satan är värst när han uppträder som predikant

Vi befinner oss alla i en farofylld värld. Vi har en verksam fiende, vars avsikt är att stjäla ifrån oss det Gud har gjort. Satan är värst när han uppträder som predikant, kanske som helbräddagörelsepredikant eller hjälpspredikant. Han kan förskapa sig till en ljusets ängel, för att trons människor skall lyssna på honom, gripas utav hans lögnar och komma in i den värld av förljugenhet, som tillhör honom. —

Det är obehagligt att vara predikant i den här situationen och framföra det Gud har lagt på mitt hjärta och liksom rycka undan grunden som en del står på, därför att den är falsk. —

Jag frågar dig nu: Hur vet du att du är frälst? — Aberopar du dina erfarenheter? —

En del söker yttre kriterier på sin frälsning. De aberopar någonting, som de har sett av Guds ingripande i sin omgivning. Andra säger att de har mött Gud. De har blivit välsignade på ett eller annat sätt och så menar de att allting är klart därför att de har känt sig saliga.

Det är dock ingenting att bygga sin tro på, vad man har erfarit i det flydda, om det är 10 år sedan eller bara en vecka sedan. Hur är det i dag med det fördolda livet mellan dig och Gud? Icke det liv som manifesteras i yttringar då du har åskådare vänner omkring dig som bejublar och jublar, men det liv som levs i det fördolda — då ingen ser dig, ingen uppmärksammar dig, då ingen människa hör dina böner och din lovsång? —

Nu skall du inte tro att jag ställer fram mig själv som ett ideal eller föredöme. Nu predikar jag inte om Arne Imsen, utan jag predikar till mig själv och till er. Det är en auktoritet, som är över vår tro —

Ordet. Och skall vi nå målet, själens frälsning, då måste vi underordna oss detta Ord. Frågan är, har vi Ordet i oss eller har vi Ordet emot oss. Fungerar det i det enskilda, eller har vi en kristendom, som bara fungerar i rampljuset? Då är du, min älskade vän, en religiös skådespelare. Herren vill icke ha ögontjänare, utan han vill ha människor, som har överlämnat sig helt åt honom, människor som inte bara gett honom en liten sektor av livet, utan har gett hela sitt hjärta åt honom och avstått från alla egoistiska, anspråk på sig själva. —

ibland tycker jag det är grymt att rycka undan grunden en del vilar så gott på — det är så ljuvligt att sova, varför skall man vara så brysk? Man måste det, därför att det återstår ännu en bit av vägen. Men snart kommer HAN och vi skall hem. Vi vill hem till varje pris, det må kosta vad det vill. Vi skall icke dröja kvar här nere. —

Vi måste därför stå upp från alla främmande viloläger. Vi måste undan från alla falska och främmande stöd. Det är obehagligt att falla, men det är nödvändigt att vi faller, ty vi faller på klippan, som är Kristus. Då först är vi på den absolut säkra grunden. —

Jag frågar dig: är det dina erfarenheter som står mellan dig och Jesus? När jag säger erfarenheter, så behöver det inte vara snuskiga upplevelser. Det kan vara det också, men det kan till och med vara det som vi betraktar som gott. Gud har inget problem med att frälsa oss från det som vi själva tycker är ont och besvärligt — han har större problem att frälsa oss från det vi tycker är gott. —

Jag blir så orolig, säger någon nu. — Det var det jag hoppades. — Ingenting är självklart, men vi befinner oss inom möjligheternas gränser. Nåden är verksam, blodet är här och vi kan lösas från allt, som binder ande, själ eller kropp, och vi kan gå ut härifrån nyfrälsta, frigjorda med en ny personlig erfarenhet av Kristus, en erfarenhet grundad på Guds eget ord. —

Det var väl ungefär så det gick till när lärjungarna i den lästa texten överraskas av en ny dimension i Jesu förkunnelse — de möttes av någonting de icke tidigare hade mött, en ny djupdimension, som trängde igenom ytskiktet och gick rakt ned i hjärtat.

Det är också i dag frågan om detta, broder och syster. Jag frågar dig här inför den levande Guden: Är det klart här inne? Jag frågar icke om du ser religiös eller from ut. Har du livsförbindelsen med Gud i ordning? Kan du säga: "Ja, Herre kom! Kommer du i natt Jesus, är du välkommen, kommer du nu innan mötet är slut så välkomnar jag dig. — Du är välkommen." —

Anledningen till oron bland lärjungarna var att Jesus alldeles nyss hade haft besök av en yngling, som framställde frågor. Den examination, som då ägde rum är kolossalt intressant, men vi skall bara

Predikan av Arne Imsen

snudda vid den. Han frågar Jesus: "Vad gott skall jag göra för att få evigt liv?" —

När jag jämför många kristna med den här unge mannen, måste jag säga, att han i det mesta överflyglar de bästa människor jag mött. En man med sådana moraliska kvalifikationer, med sådana djupa religiösa intressen, med ett sådant sökande, en man med sådan intensiv längtan efter Gudsgemenskap, möter man icke så ofta. —

Han kom med alla sina frågor till Jesus, men han gick bedrövad bort. Förmodligen var det hans enda tillfälle att upprätta en livsgemenskap med Frälsaren. Det står ingenstans i N. T. att han kom tillbaka. Tänk att man kan gå bort bedrövad från Jesus också! Hade han varit med i dag hade han framstått som en prototyp för en gedigen man, ja, jag skulle nästan tro, att man skulle ha rekommenderat honom till diakon eller varför icke äldstebroder. Men det heter om honom att han gick bedrövad bort.

Himlen skall befolkas av benådade syndare ... Helvetet av många respektabla människor

Då Jesus ser mannen försvinna säger han: "Huru svårt är det icke för dem som hava penningar att komma in i Guds rike!" Stryk under det ordet av Jesus. Och han tillägger: "Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för den som är rik att komma in i Guds rike." —

Det ligger någonting oerhört skakande i det här. Tänk att vilja in i Gudsriket och befinna sig vid dess port men vända om och gå därifrån bedrövad! — Tänk att befinna sig alldeles vid gränsen, ett steg till, så är man inne! Tänk, att äga längtan, tänk att äga behov, tänk också att äga en vilja att göra det goda och dock vara utanför! —

Hör du, jag måste säga det här, även om det låter fruktansvärt och det plågar mig: Det är många goda, fromma, fina, bildade och kultiverade män och kvinnor, som i evighet skall vändas i mörkrets avgrund. Det är många goda kyrkomedlemmar med olika tjänster som hade alla yttre kriterier på att de var goda kristna, eller i varje fall respektabla religiösa män och kvinnor, som i evigheten skall plågas tillsammans med en ond andevärld. O, jag har sådana fruktansvärda lidanden över att behöva säga det, men det är Bibelns klara ord. Himlen kommer att befolkas av benådade syndare, men mörkrets boningar av skaror av män och kvinnor som var så förträffliga, att de strängt taget inte behövde Kristuslivet för att bli accepterade som församlingsmedlemmar. —

Jag har haft intellektuella svårigheter och jag har haft emotionella svårigheter med tanke på helvetet och har gång på gång ryckt undan vid tanken på att människor skall tillbringa sin evighet i mörkrets boningar, men jag nödgas säga, trots mitt eget inre mostånd, att så säger Guds eget ord. Det är

Jesu lära — det är icke min lära. Om jag kunde öppna mitt hjärta för dig och du kunde blicka dit in skulle du förstå vilken nöd och vända jag har. — Det finns inga dimensioner eller mänskliga mått, som kan mäta det eviga lidande, den mänskliga som icke vaknar i tiden, skall möta, då han går in över evighetens tröskel. Man kommer att tåga in där trots sin religiösa tradition, trots sin moral, trots sin intelligens.

Ser du tåget mot avgrunden, som leds av fallna andar!

Jag har ofta ställts inför det här — det är icke mina ord — det är Guds ord. Du kommer aldrig ifrån det, min älskade vän. Det är icke svavelpredikanter, som har konstruerat helvetet, för att skrämma människorna, men det är den reella verkligheten, att då det onda koncentreras på ett ställe, så kommer det att se ut så, som Bibeln tecknar det. —

Det ohyggliga är att man kan stå där vid omvändelsens gräns, vid porten, redo att ta emot det eviga livet, men ändå gå bort för att det är något annat, som griper tag i och fångar intresset. Hör du, min vän, tänk att vara vid frälsningens port, stå inför möjligheterna och ändå dock fångas och gå bedrövad bort.

Man blir inte frälst genom att ändra attityder och beteendemönster

Den här undervisningen har man försökt psykologisera bort. Den vill man skjuta i sank, därför att den är obehaglig. Framför allt för de människor som älskar de fem sinness religion, är den obehaglig. Man har gjort allt för att förklara bort den, och det har man sannerligen lyckats med på ett finurligt sätt. När den unge mannen gick bedrövad bort, säger Jesus till sina lärjungar: "Huru svårt är det icke för dem som hava penningar att komma in i Guds rike! Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga, än för den som är rik att komma in i Guds rike." —

I muren som omgav Jerusalem fanns det olika portar, säger man — portar som var öppna på dagarna men som stängdes på nätterna, för att skydda staden för rövare och fiender. En av de där portarna hette Nålsögat. Dit kom alla kameler. Innan de gick in i staden måste de igenom Nålsögat, en låg port i Jerusalems mur. Där blev de alltså avlastade sin börda. Den porten var så låg att endast kamelen ensam kunde komma igenom. Den kunde icke ha någon börda på sig. Den var så låg, att kamelen fick gå ner på knäna, när den skulle genom nålsögat — han fick krypa genom porten. —

Det där låter ju väldigt vackert och troligt, men det är icke så enkelt att bli frälst. — Man kan inte bara lasta av sig lite vanor, som man dragit på sig under vandringen — det räcker inte. Det räcker inte heller med att man går ner på knä och försöker

Forts. på sid. 14

FYSIK OCH ANDE

Av ARVID SVÄRD

Det var en bok av sir James Jeans, den berömde fysikern. Det var länge sedan jag tog ned den senast. Nu satt jag och bläddrade i den. Ögat fångades — och med det tanken — vid några förut förstrukna rader på olika sidor. Låg det inte ett inre sammanhang mellan de fakta, som dessa konstaterade? Ett andligt lika visst som fysiskt? Skymtade ej i dem några "naturens lagar i andens värld"?

OFFRETS LAG.

"Solen förintar sin egen substans på det att vi må leva. — Solens och stjärnornas atomer kunna liknas vid små flaskor, som innehålla energi. När en sådan slås sönder, tappas innehållet ut och sprides genom universum i form av ljus och värme." —

Förutsättningarna för att vi skola kunna leva härnere är, att "elektroner och protoner" offras för oss någonstans ute i universum. Utan offer kunde vi ej leva. Vårt liv bäres av offer.

Offertanken är den djupaste i vår Bibel. Hela uppenbarelsen talar om det stora offret. I meningsfyllda viskningar, i symboler och skuggor vittnade det

Gamla testamentet om det stora, ställföreträdande offret: Kristus på Korset. Se där, hur Korset ligger som inbränt i själva tillvarons struktur. Korset är universums grundplan. Låt vetenskapen skära djupt i atomernas eller stjärnkonstellationernas värld — i botten skola de finna den Korsfästes bild! "Utan blod sker ingen syndaförlåtelse", säger Skriften. "Frälsning utan offer är okänd i Bibeln", vittnar en tolkare. Har du mottagit den frälsningens gåva, som Kristus vann på Korset i sitt evinnerligen gällande offer för syndare?

ANSVARETS LAG.

"För varje gång ett litet barn kastar ifrån sig sin docka, åstadkommes en störning i varje stjärnas rörelse i hela universum. Så långt gravitationslagen gäller, kan ingen störning begränsas till mindre område än världsrymden."

Det finnes inga isolerade handlingar, ingen enlänkad kedja. Hela tillvaron är ett obrytbart sammanhang. "I ären icke edra egna." Vi kasta vårt ödesarv framåt — och andra måste taga upp det och bära det vi-

dare. Skola de fläckas av den smuts, varmed våra händer sudlade det? Eller skola de jublande lyfta det mot solen och se himmelens anlete spegla sig i dess källklara renhet?

Men mina tankar? Ah, världens innersta väsen är "en tanke i en stor tänkares hjärna". Tanken — ursprunget — urfaderen till vad vi säga och göra. En tanke i din stängda kammare — men den äter sig in som saltsyra i din själ. En tanke — det kan ta år och decennier, innan den blommar fram i ord eller fröar ut i handling. Men den kommer! En tanke — det är ett led i ditt öde och i världens. En tanke — och du slungar en sten ut i universums gåtfulla djup. Men det fordras den profetiska blicken för att se Guds förberedelse och förbundets ängel genom världar och tidsåldrar fram mot evighetens oändlighet.

Frihet! —

Individens rätt! —

Jag-hävdelse! —

Det-angår-ingen-annan-mentaliteten! —

Vad blir det med allt detta?

Ah, det är förlögnelsens förblindelse, mörkerfurstens maskeradspel med själar, som han vill locka i förtappelse. Vi äro i verkligheten inskruvade i ett sammanhang, som ligger under ansvarslagens skugga. Det är icke blott våra ord och handlingar, som stå under ansvar — även våra tankar, våra fantasier, våra drömmar, våra känslor.

Answarets lag i answarets värld, byggd av den Gud, inför vilken vi alla stå ansvariga. Här ligga domens hemligheter och skälva som högsämningsledningar, vilka dragas mot den yttersta dagens slutliga och eviga omtransformering. —

Ur "Världsförnyelsen"

Löftena kunna ej svika...

Det är så, när vi tror på Jesus. Vad skulle vi tro, om vi inte kunde lita på Hans ord.

Det är gott att veta, att Han är trofast och utför sitt verk. Pris ske Gud! Han har kallat oss och tänker inte lämna oss. Vi får klamra oss fast vid Hans ord och uppleva det. Guds ord håller att lita på.

När vi vill leva för Jesus så är det mycket viktigt, att vi följer Guds ord i alla stycken. Du som känner kallelsen, kan inte dölja dig för himmelens Gud. Herren kallar oss till frälsning. Bekänn frimodigt att du är frälst. Då vinner du seger i vardagslivet. Det är mycket viktigt, att du för dina kamrater och medmänniskor i övrigt bekänner, att du emottagit Jesus som *din* personlige frälsare.

Det finns väl intet större på vår jord än människor, som är gripna av levande Gud. När vi talar om att vara gripna så

LÖFTENA KUNNA EJ SVIKA...

tänker vi inte på, att vara gripna i vår känslövärld, nej, det finns väl inte något högre, än

att vara gripen av Jesus. Ära, Halleluja!

Det är härligt och underbart, att Jesus dog på Golgata och uppstod från de döda. Därför har Han fått ett namn, som är över alla andra namn. I dag får vi vara gripna av Jesus som säger: "Mig är given all makt i himmelen och på jorden." Jesus kallar även till aktiv tjänst i dag — inte i morgon.

Det finns många Jesus vill ha ut på skördefältet. När du hör Jesus kalla, så låt det som binder dig brinna upp och ge dig helt åt Jesus och låt honom ta hand om ditt liv.

Brinner väckelsens eld i ditt hjärta?

Herren vill bruka dig i dag, broder och syster.

Måtte Gud få lyckas med ditt och mitt liv. Midnattsropet ljunder: Jesus kommer snart! — Amen. Kom Herre Jesus! —

Maranata-hälsningar

Kjell-Arne Sundström
Haparanda

Härligheten från Gud — har du den?

"Alla hava syndat och äro i saknad av härligheten från Gud..."

Du tycker kanske att de där orden låter hårda? De är dock hämtade ur Guds bok — Bibeln.

Att sakna härligheten från Gud är hemskt. Det är att vara skild från Gud och leva i andligt mörker — i ett själens mörker. —

Den som befinner sig i ett mörkt rum ser ingenting. Likadant är det med dig som inte genom Jesus Kristus blivit född på nytt och därmed befriats från mörkrets välde. —

Genom en enda människa kom synden in i världen och därför är vi alla under synd. — Det finns inget gott i den mänskliga naturen. Men Jesus kom hit till jorden för att göra om intet syndens makt och ge

rättfärdighet, liv och frälsning åt mänskligheten. —

Våra goda gärningar — om vi kan åstadkomma några — kan inte frälsa oss. Men då vi ser vad Jesus gjort för oss på Golgata och tror på detta verk upplever vi en ny födelse och frälsning från mörkrets välde, och blir räddade undan den vredesdom som skall gå ut över det fallna släktet.

Syndens lön är döden. I evigheten väntar gråt och tandgnisslan — *evigt mörker*.

Nu lyser ljuset och mörkret har icke fått makt därmed.

Där Jesus får komma in blir det ljust — mörkret skingras och det blir öppet för frid och gemenskap med Gud.

Börja åkalla namnet Jesus så blir du frälst.

Raimond Muistoma

GUD ÄR DENSAMME

av Ulla-Britt Persson

*"Han vandrar de vägar
han fordom gick."*

Hab. 3: 6.

Jag vill genom detta vittnesbörd berätta hur jag genom Guds nåd fått vara med och se hur Gud går fram som fordom, att vi i dag kan få uppleva precis detsamma som de första lärjungarna. Vi har en lika stor Gud som profeterna och apostlarna hade. Han är ju en Gud inte för döda utan för levande. Mark. 12: 27. Han talar än i dag till sitt folk och utför väldiga gärningar genom sin starka arm.

Men varför får vi ej uppleva det, kanske du frågar i ditt hjärta. Läs då Hes. 18: 25: "Men nu sägen I: Herrens väg är inte alltid densamma. Hören I då av Israels hus. Skulle då min väg icke alltid vara densamma? Är det icke fastmer eder väg som icke alltid är densamma?" Felet är ditt och mitt. HAN går de vägar han fordom gick, men vi går våra egna —

dem vi tycker ser bäst ut. Hur skall vi då kunna begära möta samma välsignelser som på Guds väg? Det är ju två helt skilda vägar. —

Vi kan ej heller skylla på tidsandan. Det står ju: "Jesus Kristus är densamme i går, i dag så ock i evighet." Hebr. 13: 8.

Ej heller kan vi skylla på någon annan människa. Nej, men då vi låter Gud få börja sin väckelse i *ditt* och *mitt* hjärta, då är väckelsen här. Gud vill väckelse. —

■ ■ ■

Vid fem års ålder blev jag frälst och fick också senare mottaga Andens dop. Väckelse-tider fick jag vara med om också. Det var kamp, strid och svårigheter i församlingen, men Gud frälste syndare, döpte i helig Ande och förnyade sitt folk.

Det var trångt i bönerummet, men Anden föll så att tid och rum försvann. — I denna atmosfär kände jag att jag trivdes och ville fortsätta leva i

Men tiden gick och det blev alltmer sällan jag fick uppleva Andens kraft.

Då jag svarat ja på Guds kallelse och gick ut som evangelist fick jag ännu mer uppleva hur det jag ägt och levat i togs ifrån mig av människor som ej trodde på Andens dop och nådegåvor. Det som för mig varit heligt och dyrbart, var något som sällan predikades, än mindre praktiserades. För många som själva var ute och predikade var detta endast något som hänt en gång för länge sedan. Åter andra menade, att visst vill de ha Andens kraft, men kom Anden å färde på något annat sätt än det de själva tänkt sig, då var det fel eller

överandligt. Avslöjar det inte vilken liten Gud man tror på? Man predikar helbrägdagörelse, under och tecken, men tror ej det kan ske i vår tid. Inte underligt då att det sker så lite. —

Under denna tid läste jag mycket väckselitteratur. Ofta hörde jag de äldre tala om gamla tiders härliga väckelse-tider och jag tyckte ibland, att vi nog var födda för sent och att vi nog aldrig får uppleva detsamma i vår tid.

Men o, vad jag längtade få uppleva det. Inte bara att verksamhetsmaskineriet skall gå, men att kraften också fanns där. Det skall sjungas och spelas, arrangeras och organiseras och man glömmer stanna upp och se efter om Jesus verkligen är med — om det är människor eller Gud man förhårligar. Under allt detta går människor förlorade, församlingsmedlemmar tröttnar och dras med mot förtappelsen. —

■ ■ ■

Jag har också frågat mig varför vi ej får uppleva mer av världens motstånd och förföljelse, som de första lärjungarna fick. Ondskans makt är ju än mer rådande i denna yttersta tid som vi nu lever i. Vi skulle följaktligen få känna ännu svårare förföljelse i dag? Svaret är: Därför att vi inte heller uppträder som de första lärjungarna. Vi svarar ja på Guds kallelse men sedan går vi vår egen väg och ber Gud välsigna den. Vi är inte så fyllda av Guds kraft och så frimodiga som vi borde, varför ej heller Satan bryr sig om oss.

Med dessa tankar åkte jag ut ännu ett år på fältet. Bad då om att få uppleva vad det verkligen innebär att vara Guds tjänare, och att också få se att Gud är densamme, som gör under och tecken, frälsar männi-

skor, botar sjuka och döper i helig Ande. Finge jag ej se detta ske, ville jag ej mera vittna om Gud.

Då min kamrat och jag kom till vårt fält förstod vi att det skulle bli mycken kamp. Men vi fick ta en dag i sänder. Vi kom i en sådan situation att det enda för oss var att bedja. Möten kunde vi ej ha. Vi förstod att här måste HAN gripa in.

■ ■ ■

Nöd och svårigheter kom i vår väg. Men det står ju: "Hur lär jag dig bedja om ej genom nöd?" — Någon har sagt: "Onda människor är den gode herdens vallhundar som driver oss närmare Gud." Vi förstod att Herren ville göra oss beroende av honom allena. Människor som tidigare varit våra vänner fick vi emot oss. Men vem kan vara mot, då Gud är för? Ingen! Pris ske Gud! Han gav oss blott mer kraft och fyllde på våra tomma käril för var dag och ledde oss på ett förunderligt sätt i både stort som smått. Han undervisade oss genom sin Ande om den väg vi skulle gå. Vi fick uppleva Gud som vår Himmelske Far, som gav oss råd i allt. —

Han förde oss in på lydnads- och offervägen. Han ledde oss till olika människor att vittna om honom. Att söka Guds rike först av allt, vad det än kom att innebära. Men aldrig tidigare har vi fått uppleva vilken stor och mäktig Gud vi har. Vi har aldrig haft det så bra ställt, som just då.

Det var just under den tid kampen var som mest svår, vi på ett särskilt sätt, fick uppleva Guds hjälp och ledning i allt. Då vi blir helt beroende av Gud visar också han sin stora trofasthet. Pris ske Gud! Det är en god Gud vi får tro på.

Då vi gick på husbesök fick vi känna hur Guds Ande vilade över oss och hur Herren lade ord i vår mun. Många tog emot ordet, andra blev arga och låste dörren. En kvinna sa' vid ett tillfälle: "Gå i husen och läsa Bibeln och säga att folk är syndare, är ju skamligt! Ut, där är dörren!"

Många gånger kanske vi får göra det som ser underligt ut i människors ögon, då vi vill gå Guds väg. Och vi förstår inte alltid med detsamma vad Gud menar. Men Herren leder oss på rätta, inte alltid lätta vägar, för sitt eget namns skull. Herren döpte också i helig Ande och förnyade sitt folk, delade ut nådegåvor, som sedan fungerade i församlingen, botade sjuka, drev ut onda andar, uttog vittnen. — Halleluja HAN är ju densamme I DAG!

■ ■ ■

Det går ej förklara hur underbart vi fick uppleva Gud. Vi kände det som om vi satts in i Apostlagärningarna och evangelierna och fick följa Jesus på hans vandring och se vad han gjorde. Aldrig hade vi kunnat ana att vi här nere på jorden skulle få skåda detta. Ja, Gud är större än vad vi kan tänka eller fatta. Det övergår vårt förstånd.

Jag har själv haft en sjukdom sedan jag var liten och varit hos läkare, men ej blivit bra. Men då Gud kommer å färde då tar han bort allt. Halleluja! Efteråt kom jag i tvivel och tänkte att jag kanske blivit frisk utan Guds ingripande, då fick jag det onda på nytt och måste böja mina knän och be

Forts. på sid. 16

GUD ÄR GOD

EN MODER T

Maranataförsamlingarna i Sverige har under februari, USA. — Han har strax före sin resa till S
santa artiklar berättar han för Midnattsropets

Sally Olsen är norska och har även som pionjär
deltog till stor välsignelse i Maranataförsamling
Sedan dess har hon många vänner och förebedjare
del av denna initierade skildring från hennes
från verksamheten bland fångarna i Västindien

mamma. — Sally kunde inte stå emot detta utan tog henne till sig. — Den flickan är nu sexton år, döpt i vatten och i den Helige Ande, bär alltid sin Bibel med sig, spelar och sjunger och är

RUDOLPH SATHER

Att Sally Olsen hamnade i Puerto Rico var ingen tillfällighet. — På förunderliga vägar var det Gud som ledde henne dit. Förunderliga är också de ting hon där fått se och uppleva. Både i Barnhemmet "Sarons Ros", där ett fyrtiotal barn står under hennes beskydd och i San Juans stora fängelse, där hon också blivit som en mor för tvåtusen f.d. hårdkokta förbrytare och revolvermän. —

Det började i ett litet bönemöte någonstans i Staterna. Sally brottades just då med en kallelse att gå till "öarna i havet" med evangelium. Nu var det någon som bar fram ett profetiskt budskap till henne i vilket det sades att hon skulle bli "en moder för många". —

Det väckte stor förvåning. —

Sally själv begrep ingenting — hon hade inga barn — hon var inte gift — hon hade inga tankar på familjebildning. —

Men Gud visste...

När Sally strax efter — det är nu ungefär tolv år sedan — kom till Puerto Rico på sin missionsresa till "öarna i havet", var det en liten föräldralös, femårig flicka som klängde sig fast vid henne och gång på gång upprepade: Kan inte du bli min mamma — kan inte du bli min

L MÅNGA . . .

*oft besök av pastor Rudolph Sather från Brook-
vien besökt Puerto Rico och i ett par högtres-
om SALLY OLSENS missionsarbete där. —
gelist för flera år sedan arbetat i Sverige. Hon
ferens i Stockholm under sistlidna pingstheg.
erige, som med glädje och tacksamhet skall ta
- dels från barnhemmet "Sarons Ros" och dels
kända förbrytarfängelse.*

Sallys allra bästa medarbetare både i sysslorna
på barnhemmet och i arbetet bland fångarna. —

Sally hade aldrig haft tanke på något barn-
hem, men fler och fler föräldralösa barn tydde

Sally tillsammans med några av barnen.

sig till henne. Det blev en arbetsam tid; trångt i den lilla bostaden och utgifterna ökade allt efter det barnskaran växte. Sally fick själv, vid sidan av sitt andliga arbete, smyga sig i väg och arbeta i husen och på hotellen med städning och tvättning för att tjäna ihop till mat och kläder åt sina små. —

På ett i människors ögon oförklarligt sätt gick det dock igenom denna första svåra tid. Efterhand började hjälp komma från vänner i olika länder, som Gud manat att sända medel. —

Så småningom kunde Sally köpa ett litet hus, som också snart blev för trångt. Då fick hon genom en förunderlig Guds ledning köpa ett område i stadens utkant där hon nu byggt och iordningställt de lokaler hon behöver för sina 40 barn. —

Allt fort är det bara genom tro på Gud detta arbete kan fortsätta. Sally har tre anställda som skall ha sina regelbundna avlöningar och till mat och kläder går det åt mycket pengar, men Sally fortsätter att gå trosvägen — det kan ibland se mörkt ut, men Gud har aldrig svikit henne. —

Strax före sistlidna jul hade man tömt checkkontot plus alla andra resurser — "skrapat botten i tunnan" som Sally uttrycker sig — det såg mörkt ut, men ett par dagar före jul kom en check på två hundra dollar från Maranataförsamlingen i Oslo och man fick ännu en orsak till att storligen prisa Gud. Det finns ännu en stor skuld på fastigheten som skall amorteras varje månad — kanske någon kan hjälpa Sally?

— Många av de första barnen är nu stora, fortsätter Rudolph Sather sin berättelse. Vid två tillfällen har vi haft dopförrättningar då jag fått vara med om att döpa flera av dessa Sallys barn i vatten, och de har alla tidigare blivit döpta i den Helige Ande. — Flera har nu arbete ute i staden, men "Sarons Ros" är alltför deras hem, dit de kommer med både bekymmer och glädjeämnen. —

Så blev då Sally verkligen "en mor för många".

I nästa nummer av Midnattsropet berättar Rudolph Sather om Sally Olsens arbete bland fångarna.

MISSIONSVÄNNER

som önska hjälpa Sally Olsen kan sända medlen till Maranataförsamlingens evangelisationskassa, c/o Sture Svärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG, med angivande av vartill medlen skall användas.

Postgiro 44 10 05.

Enoch
Karlsson

JESUS GIVER

Du giver mig glädje i hjärtat, större än andras, när de får säd och vin i myckenhet.

Ps. 4: 8.

Då det finns många slag av glädje och då ett av människans elementära behov är glädje, gäller det att få tag på den rätta. Många nöjer sig med den konstgjorda glädjen, som säljes på fåfängans marknad. Det gjorde jag också en tid, tills det blev klart för mig, hur falsk, dåraktig och ovaraktig den var. Då lämnade jag synden och allt vad denna förföriska värld hade att bjuda på och kom till Jesus, till honom, som allena kan tillfredsställa människornas glädjebestånd och giva äkta glädje.

Då kanske någon frågar:

**Vari består denna glädje,
som är olik all annan glädje?**

Jag är glad över, att kunna säga dig min vän, att det är först och främst, en glädje över vad Jesus gjorde för oss på Golgata. Utanför detta fullbordade frälsningsverk, finns ingen verklig glädje. I dag sjunger och jublar skaror av återlösta själar över Jesu suveräna seger. Han har segrat över satan, synden och över allt fiendens välde, han har öppnat frälsningskällan, som flödar, full och fri, för var och en som vill uppleva frälsning, hälsa och rening i Lammets blod, och ett bibelskt Andedop, med tungomål, som tecken. Halleluja. Han har burit våra synder, och våra sjukdomar upp på korsets trä och genom hans sår är vi helade. 1 Pet. 2: 24.

Därför finns det en trefaldig läkedom, i Jesu sår: för Anden genom nya födelsen, för själen genom helgelsen och för kroppen genom försoningen. Han bar våra sjukdomar i sin kropp, upp

på korsets trä och behandlade dem där. Är inte detta ett stort och underbart glädjeämne? Vill man bli glad, lycklig och frisk till hela sin varelse, då skall man komma till tro, på Jesus, bli försonad med Gud och sedan leva var dag i det fullbordade frälsningsverket på Golgata. Ty min käre vän, vad hjälper det dig, att Jesus har lidit och dött för din och min och för hela världens synd — att Han med sitt dyrbara blod friköpt hela Adams fallna släkte — att han öppnat den stängda vägen till Gud — vad hjälper det dig, att skaror av benådade syndare dricker ur denna underbara glädjekälla, som sprang upp på Golgata kulle, om inte du själv blir frälst, om inte du själv dricker ur denna underbara levande källa?

Vi måste alla komma till tro på Jesus och uppleva blodets kraft i våra liv, "ty här är ingen åtskillnad", säger Bibeln. "Alla hava vi syndat och äro i avsaknad av härligheten från Gud, och de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus. Honom som Gud har ställt fram såsom ett försoningsmedel, genom tro i Hans blod." Rom. 3: 22—25. Gud har ställt fram Jesus som ett försoningsmedel, eller som en nådastol, tack och lov. När Jesus dog på Golgata och ropade ut ett evigt det är fullbordat, då rämnade förlåten i templet, som skiljde det heliga och det allra heligaste åt, och då blev nådastolen synlig, som stod inne i det allra heligaste, dit endast översteprästen fick gå in, en gång på året, på den stora försoningsdagen, med blod från offerdjuren. Då frambar han blodet för sina egna och för folkets ouppsatliga synder, genom att han stänkte blod på nådastolen. I dag behöver vi inte vänta på

Och de sjuttiotvå kommo tillbaka, uppfyllda av glädje, och sade: "Herre, också de onda andarna äro oss underdåniga genom ditt namn."

Luk. 10: 17

VERKLIG GLÄDJE

Predikan i
sammandrag

försoningsdagen, nej, nu har försoningsdagen kommit för världen all, fullgjord är budordslagen, satan är bragt på fall. I dag har vi ingen förlåt, som skiljer det heliga och det allra heligaste åt, nej, pris ske Gud! "Brusten är tempelets förlåt, vägen är öppen, fri, öppen till nådastolen för dig och mig."

Vi får gå rakt fram till Jesus i dag, till nya testamentets underbara nådastol, för att få frälsning, rening och nåd till hjälp för begångna synder, om kraft att segra över synden, så länge våra nådedagar varar.

Bibeln ger också svaret på hur denna glädje tager sig uttryck.

Maria brister ut i sin lovsång: Min själ prisar storligen Herren och min Ande fröjdar sig i Gud min frälsare. Luk. 1: 46—47.

Vi kan taga med vad Koras söner säger också i Ps. 84: 3 så blir det fullkomligt: "Min själ och min kropp jubla mot levande Gud."

Människan är ju treenig och består av Ande, själ och kropp. Jesu blod, är inte som bockars och tjurars blod, som endast helgade till utvärtes rening, men inte kunde borttaga synder. Hebr. 10: 4, och ändå voro de så glada och frigjorda i det gamla testamentets tid, så de både jublade högt, dansade i Anden med all makt och klappade i händerna, när deras synder voro överskylda. Ps. 32: 1. Skall det då vara sämre i det nya testamentets tid, i nådens tid, när Jesus har med sitt eget blod utplånat synden, så att den som kommer till honom blir ren om han är aldrig så syndig och svart i själen.

Och han får inte endast sina synder överskylda, utan de blir förlåtna och utplånade. Bibeln

säger: "Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." Joh. 1: 9. Vidare står det "men fridens Gud själv helge eder, till hela eder varelse, så att hela eder ande, och eder själ och eder kropp finnas bevarade ostraffliga, vid vår Herre Jesu Kristi tillkommelse". 1 Tess. 5: 23.

Hur skall detta gå till? frågar du. Kan jag bli ren och fri för all min synd, sjukdom och allt vad satan har slagit mig med. Kan detta vara möjligt?

Ja, det kan det.

Läs nästa vers, där har du hemligheten! Hör! "Trofast är Han, som kallar eder. Han skall också utföra sitt verk."

Detta är ett verk av Mästaren från Nasaret, av honom som kan till fullo frälsa. Vad du behöver göra denna stund, är att lämna dig helt och odelat, med Ande, själ och kropp till Jesus i tro på att hans blod skall rena dig helt igenom, från all synd. —

Tänk att det finns en sådan härlig frälsning att bjuda de olyckliga, syndiga och skuldtyngda människorna i dag!

O vad jag är glad, för att jag kan ropa ut till dig just nu: "Kommen, ty nu är allt redo!" Och vem skall vi sedan, du och jag gemensamt glädjas och jubla över, om inte Jesus, denne Mästare till att frälsa!

Och nu kommer Han snart igen på himmelns skyar, för att hämta sin blodköpta skara, från jorden, hem till staden med de fasta grundvalarna.

"Dock, glädjens icke över att andarna äro eder underdåniga, utan glädjens över att edra namn äro skrivna i himmelen."

Luk. 10: 28

Budskapet måste ut

För att göra det möjligt för alla att vara med och sprida väckelsebudskapet har Midnattsropet iordningställt ett bokpaket med väckelselitteratur till ett fantastiskt lågt pris.

PAKETET INNEHÅLLER

- 5 ex. ARNE IMSEN: Har Lewi Pethrus rätt?
- 5 ex. ARNE IMSEN: I världen men icke av världen.
- 5 ex. ARNE IMSEN: Tid att vakna.
- 5 ex. ENOCH KARLSSON: Nu gäller det.
- 5 ex. GUNNAR EKLUND: Evangelisation i Afrika.
- 5 ex. ANDERS B. ANDERSSON: Maranataväckelsens hemlighet.
- 5 ex. Maranata-publikationen.

Ordinarie pris 173:25

UNDER MARS MÅNAD

50 kr (med oms)

Avskilj och insänd beställningstälongen till
MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
Stockholm VA.

Klipp här.

Sänd mig mot postförskott ovanstående bokpaket till ett pris av 50: — kronor.

Namn:

Adress:

Poststation:

DEM KAN DÅ BLIVA FRÄLST?

Forts. fr. sid. 5

krypa igenom muren. Det går icke att bli frälst genom att ändra livsåskådning eller genom att sluta gå på bio, genom att sluta röka, genom att sluta dricka eller sluta svära. Det är icke så enkelt — ingalunda. —

Vad har Herrens ord sagt? —

"Då blevo de ännu mer häpnade och sade till varandra: Vem kan då bli frälst?" Men Jesus såg på dem och sade: "För människor är det omöjligt, men icke för Gud, ty för Gud är allting möjligt."

Vad skall till för att du skall bli frälst, du medvandrare på livets väg? Ett UNDER, ett gudomligt under, skall till. Bibeln kallar det pånyttfödelse. —

Gud kommer icke med krav på att du skall lägga av det ena eller det andra. Han säger icke att du måste uppgå en viss procent av dina nöjen och att du skall försaka vissa ting. Nej du! Skall du in i livet, då måste du överlämna allt, vända dig bort från världen och vända dig till honom som kan frälsa dig — då får du vara med om undret. —

Då man i dag talar om kristendom menar man en religiös etik, som egentligen ligger på sidan av själva kristendomen. Det finns massor av kristna bekännare i kyrkorna i dag, som icke har varit med om undret. De har lagt av vissa synder och de är nu med och tjänar — de är religiösa, men de saknar det väsentligaste, LIVET, det liv, som fungerar i det fördolda. —

"För människor är det möjligt, men icke för Gud, ty för Gud är allting möjligt." Har du varit med om undret? Har du den där hemlighetsfulla förbindelsen med himmelen, som oberoende av yttre omständigheter och förhållanden fungerar — fungerar när du är i ensamheten, fungerar i bönelivet, i troslivet? —

Ingenting av det här är utställningsföremål, som man plockar fram för att demonstrera vad man har förvärvat, men de finns där, som uttryck för ett inneboende liv.

Varje levande kristen är en främling på jorden

Det är en tanke, som har gripit mig de senaste veckorna, om det som är det verkliga beviset på en levande kristendom. Vet ni vad det är? Jo, det är det, som Jesus säger: "Världen känner mig icke, därför kommer den ej heller att känna eder." När den hemlighetsfulla förbindelsen med himmelen är knuten, då blir vi främlingar. Då upplever vi som en realitet varenda dag att vi är främlingar på jorden. Världen känner oss icke, världen förstår oss icke, världen accepterar oss icke. — Jag lever icke för världen — jag lever icke av världen — jag lever för Herren. Jag älskar icke de ting, som är i världen, ty världen med dess ting förgås.

Varje levande kristen är en främling på jorden och kan aldrig här uppleva någon form av materiell trygghet eller yttre välfärd. En kristen måste ha ständig livsgemenskap med Jesus, och när den gemenskapen blir störd på ett eller annat sätt då blir det oroligt. Man kan icke leva utan att äga kontakt med himmelen och man kan icke leva i maskopi med världen. Man kan aldrig alliera sig med världen, därför att världen befinner sig i krig mot Gudsriket. Om vi älskar världen, och de ting som är i världen, då är vi fiendens tjänare, överlöpare eller förrädare.

Jag har ibland tänkt, att skall det här hålla på och arbeta i de heligas hjärtan, så kommer de icke att kunna leva utan att bli missförstådda. Ty ju djupare den här längtan blir ju större kommer motståndet från världen att bli. Ju mer odräglig kommer den moderna kulturen att anse kristendomen vara. Då blir det salt i kristendomen, salt och ljus. Varenda dag blir en levande protest mot synden och självlivet i alla dess former.

Jag har läst fram och tillbaka några ord av Jesus och jag förstår dem icke helt, men jag anar att det ligger ett kolossalt djup bakom dem, där han säger: "Rävarna hava kulor, och himmelens fåglar hava nästen, men Människosonen har ingen plats där han kan vila sitt huvud." —

Här har du det kristna alternativet till välfärd, övergödd kultur och till alla jordiska trygghetsmonument. Är du villig att gå in på villkoren och bli lika hemlös i världen som Jesus var? För sådana kristna är det eviga hemmet mycket nära. Det märks i deras böner, det märks i deras troslov, det märks i deras offerliv. O, himmelen är så nära, så nära, ja, det är en atmosfär av evig härlighet, som strålar ut från dem och genom dem. Nöjer du dig med att vara en religiös medelmått? Skall du följa Jesus, då måste du bryta upp från det liv du lever för dig själv. —

Det är en sak till jag måste säga. Du kommer icke bara att bli hemlös och fattig — världen kommer att skratta åt dig. Den religiösa hopen kommer också att begabba dig, ty den falska religiositeten åberopar alltid vad den är i sig själv. Den säger: "Jag är rik, mig fattas intet." Men en levande kristen upplever att "saliga äro de fattiga i anden". —

*"Intet i mig själv jag har,
till Ditt kors jag tillflykt tar.
Jag är naken, kläd du mig,*

*hjälplos ser jag upp till dig.
Om ej hjälp du mig beskrä
evigt jag förlorad är."*

Det har jag sjungit för mig själv. Det är min situation. —

Vad blir vår berömmelse? — Korset. — det är en kristens enda berömmelse. Hemligheten till att vi är så sprudlande och jublande glada det är att Han där har lovat oss en rikedom som är oförvisnellig. Tungomålstalet skall taga slut, profetian skall taga slut, kunskapen, som är ett styckverk, skall också taga slut, men det finns någonting, som består; det är tron, hoppet och kärleken. Du, det finns värden, som aldrig förgår — eviga värden, som Gud vill ge den, som är villig, att säga nej åt sig själv och säga ja till korset.

Snart står vi innanför porten. Då skall slöjan falla. Då skall det på Sions stränder stå fram en brud utan fläck och utan skrynka. Evigt ren och evigt ung. Okänd och föraktad gick hon genom tiden, men hon var känd i härligheten. —

Det är inte självklart att du är frälst därför att du har gjort erfarenheter i det flydda eller därför att du ser präktig ut och håller måttet då du jämför dig med andra. Då vilar din frälsning på en falsk grund. Det är ingen rättfärdighet, som är av Gud. Den leder icke till frigörelse utan till förstöckelse.

Under tiden vi vandrar här söker vi vinna människor för Guds rike. Tänk när vi skall ha välkomstmöte hemma! Vi skall möta dem, som vi fick säga ett ord om Jesus till, som vi bad för, som vi offrade oss för, och framför allt möta Honom, som blev vårt öde och säga: "Jesus, tack för Ditt kors och Din härlighet! Tack för att jag fick svara ja till Ditt kors. AMEN.

EVANGELISTDAGAR I NORRKÖPING

Maranataförsamlingen i Norrköping hade den 14—19 februari inbjudit evangelister och vittnen till en veckas bön, bibelstudier och samtal. Ett 40-tal vittnen från olika delar av landet mötte upp. —

Flera högaktuella ämnen var

föremål för bibelstudier och samtal. — Det som tillhör vår helgelse och ett rätt beteende mot de svaga och de som faller var föremål för ingående behandling. Att hela frälsningen är ett nådens verk underströks kraftigt. Mycket värdefulla in-

lägg gjordes av Alf Petersson, Arne Imsen, Helge Erixon, Donald Bergagård, Agne Bark m. fl.

Under kvällarna hölls offentliga möten då flera upplevde frälsning och många förnyelse i sitt troslov. — De praktiska detaljerna för veckan hade av vännerna ordnats på ett utmärkt sätt.

Stora avslutningsmöten hölls under lördagen och söndagen i Praktiska realskolans aula, då stora skaror samlades och Guds Ande var mäktigt utgjuten.

Sådana veckor behöver vi flera.

Gunno Andersson

GUD ÄR DENSAMME

Forts. fr. sid. 8

Gud om förlåtelse för att jag tvivlat. — Sedan dess har jag varit fri från sjukdomen. Pris ske Gud! —

Trots att vi erfor att satan resade, verkade alltså Guds Ande på människorna. Att bönnens arm är lång, har vi fått se. Vi tog en av byns ungdomar som särskilt böneämne en vecka. Han vistades på annan ort, men då han kom hem och lämnade sig åt Gud i slutet av veckan, berättade han hur han varit orolig och känt Gud kalla på honom. Varje dag hade han tänkt att då han kom hem skulle han gå till kapellet och bli frälst. Nu skall han själv ut och vittna om Gud.

■ ■ ■

Det är en stor Gud vi har, du och jag. "Nu har jag lärt mig var vägen går. Att den som berder är den som får" ... sjunger vi i en sång.

HAN går samma vägar som fordom om vi är villiga att följa honom på dessa vägar. —

Att jag skulle få möta Maranatafolket där hade jag aldrig trott. Har varit den som ivrigast talat emot Maranata. Då någon kom till vårt fält och påstod att vi hade det som i Maranata blev vi förnärmade och tyckte att nu har det väl ändå gått för långt. Skall de nu säga det om oss också! Men senare började vi läsa Midnattsropet och hörde skivor från mötena. Vi måste erkänna att vi underligt nog kände igen oss. Människor, som vittnade om att de erfarit detsamma som vi fått uppleva på vår lilla plats uppe i Norrland trots att vi ej haft någon kontakt med varandra. Vi kände igen oss i vittnesbörden, i sången, i mötena. Det de vittnade om att de upplevat, både ifråga om motstånd, svårigheter, hån och förtal samt andliga välsignelser hade också vi mött. Det styrkte oss mycket i vår tro då vi fann att

andra som vi ej haft någon kontakt med fått gå samma väg.

■ ■ ■

Det är underbart att vi får mötas på de gamla vägarna, och tillsammans vandra vidare. Vi får dela glädje och sorg, nederlag och segrar.

Må vi ej nöja oss med det vi en gång upplevat och leva på det i fortsättningen, eller se oss tillbaka och bli saltstoder. Vi får ej glömma att det är kamp på liv och död.

Vi måste följa Jesus genom Getsemane för att få vara med på Förklaringsberget. Må vi ej glömma den sidan, för då tar kraften slut och vi är åter tillbaka i de gamla hjulspåren. Må istället de välsignelser vi av nåd fått uppleva istället sporra oss att ta nya, djupare spådrag i den hårda marken. Ty i kraft av Lammets Blod skall vi segra!

GUD FÖRBLIR DENSAMME

VÄCKELSEN OCH FARISEERNA

Forts. fr. sid. 3

att möta sina teologiskt skolade ledare med bibelargument, om det skulle behövas.

Med den stora differens, som på sina håll har uppstått mellan ledning och församling, är det möjligt att de rent av betraktas som "denna hop som icke känner lagen, den är förbannad". (Joh. 7: 49.)

Den enkla sanningen är emellertid den, att "fåren" går dit, där de får mat. De har funnit "dörren", genom vilken de "går in och ut och finner bete". (Joh. 10: 9.) De går icke efter teologi och gruppsolidaritet, de går efter hungerns kompass, därför att de lever och måste äta. —

De angrepp på maranatabröder, jag nämnde förekommer, utmynnar i följande påstående och krav:

1. Bröderna är religiösa skurkar och bedragare av värsta slag. Underförstått: Maranata är en samlingsplats för personer, som har det oklart i sina liv.

2. De borde be om förlåtelse och göra upp med sina forna "bröder" för att de föll!

Hur det står till med de anklagade brödernas andliga liv och hälsa har Jesus själv givit oss möjlighet att avgöra. Han säger nämligen: "Av frukten känner man trädet" (Matt. 7: 16—20). Blir du villrådig inför anklagelserna mot dessa som du kanske redan lärt dig älska, se då efter vilken frukt de började bära efter sin omvändelse. Vilken ande har de med sig, då de kommer, fridens eller ofridens? Erfar du välsignelse på deras möten, eller går du därifrån med en känsla, att du fått sten i stället för bröd? Och när du prövar bröderna med de här frågorna, tag gärna med deras anklagare i provet också. Begreppen skall säkert klarna, bara du tillämpar Ordet. —

Vad kravet på uppgörelse beträffar finns det en intressant parallell i Matt. 18: 21—35, där den tjänare, som ådragit sig en skuld på ca 60 miljoner kronor (!) och av Konungen fått allt efterskänkt, strax efteråt grep en medtjänare och lät kasta honom i fängelse, därför att denne inte kunde betala honom en personlig skuld på 100 kronor. Hur konungen behandlade den sortens kravmänniska vet vi.

Nu gällde det citerade fallet en personlig skuld,

men i de fall jag känner, talar man som fordringsägare å någon församlings vägnar. Nåväl, gör då det tankeexperimentet, att någon det vederbör gick tillbaka till det som är kvar av hans gamla församling och bad om förlåtelse för sitt fall och samtidigt deklarerade, att han (eller hon) önskade fortsatt gemenskap med Maranataäckelsen! Hur tror du den botfärdige skulle behandlas, så länge åklagarna har den nuvarande allmänna inställningen till denna väckelse?

Guds ord talar f. ö. inte om uppgörelser av det här slaget, där församlingar skall uppträda som fordringsägare, därför att någon fallit i synd. Det står talas om personlig förlikning, därför att "din broder har något emot dig" (Matt. 5: 24). Begär han en synd, så bed (1 Joh. 5: 16). Och om någon omvänder sig, står det så här: "Om vi bekänner våra synder — — — så förlåter Gud oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet" (1 Joh. 1: 9). Och i så fall, "vem vill anklaga Guds utvalda? Gud är den som förklarar dem rättfärdiga. Vem kan avkunna en fällande dom? Kristus Jesus är den som har dömt — ja, mer än det, den som har uppväckt. Han sitter på Guds högra sida och bär fram förbön för oss" (Rom. 8: 33—34). "Var vänliga och hjärtliga mot varandra, liksom Gud i Kristus har förlåtit er" (Ef. 4: 32).

Ja, så säger Ordet och han, som också sade: "Gå, och synda icke härefter." Det var icke tal om schavottering inför något slags prästerligt forum.

Hur orättfärdigt ett sådant system är följer också av det faktum, att det nästan undantagslöst träffar de svaga, dem som faller, gör sig skyldiga till "yttre" synder, medan sådana, som sitter med ondskefulla hjärtan av olika slag, går fria. Jesus träffade ofta på dessa i sina möten. Det står, att han förnam vad de tänkte i sina hjärtan. Detta vara karakteristiskt för Jesus. För honom låg hjärtats tankar uppenbara och han satte t. o. m. likhetstecken mellan hjärtats

tankar och fullbordade handlingar. Därmed degraderade han de egenrättfärdiga fariséerna till den nivå, där de hörde hemma: bland de övriga syndarna.

Men det hindrar inte dessa fariséer att ständigt komma med sina anklagelser mot Jesu lärjungar och mot syndare av "yttre" slag. De hade aldrig någon känsla för sina egna brister och synder, aldrig kom de med någon syndabekännelse där borta vid Jordans dopplatser, då publikanerna och skökorna och folket i övrigt trädde fram. Därför ljungar också Johannes ord mot dem med den sällsynta formuleringen: "Ni orm-yngel!" —

Huruvida våra dagars fariséer, som stiger fram och anklagar på omnämnt sätt, är av samma kaliber som sina bibliska föregångare är väl tveksamt. Ett har de dock gemensamt: den obarmhärtiga anden. "Om ni hade förstått, vad detta betyder: 'Barmhjärtighet begär jag, icke offer', skulle ni icke ha dömt dem som äro oskyldiga" (Matt. 12: 7).

Denna obarmhjärtighet florerar grymt i somliga församlingar, där tjänare, satta över "husbondens hus", börjat slå sina medtjänare. Där har man på sina församlingsmöten lärt sig, att tala är silver men tiga är guld, om man har en från ledningen avvikande mening. Skulle någon likväl stiga upp, därför att han inte kan tiga om sitt hjärtas övertygelse, blir han ofta så illa slagen, att de övriga "fären" i hemlighet visar honom sitt deltagande, för att han inte helt skall dra sig undan och gå under.

Trots att detta fortgår år efter år och det mänskliga herraväldet över "hjorden" blir allt fullständigare efter varje statuerat exempel, finns det ändå ledare för dessa hjordar, som inte kan förstå, varför ingen vill yttra sig eller varför man sitter så tyst inför de olika ärendena. Men förklaringen är den, att hjorden på sådana platser är piskad till tystnad och bunden i fruktan. Frågan är: När skall ögonen öppnas på både ledning och församling, så att man ser sin situation?

PÅSKKONFERENS I GÖTEBORG

Folkets Hus A-sal vid Järntorget

MÖTESTIDER:

Långfredag 11.00 och 19.00

Påskdagen 11.00 och 19.00

Annandag Påsk 11.00 och 19.00

TALARE:

F. d. kyrkoherde Henning Thulin,

zigenarpredikanten Fritjof Johansson från

Norge, Enoch Karlsson m. fl.

Välkomna från när och fjärran! Upplev Guds kraft NU!

MIDNATTSROPET
 Surbrunnsgatan 60
 Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Jesus lever! Ära vare Hans dyrbara namn!

Vill sända mitt varma tack för tidningen Midnattsropet. Måste erkänna att den har varit mig till stor välsignelse. De ungas vittnesbörd har gripit mig till tårar. De äldres upplevelser har också varit mig till tröst och hjälp. —

När jag läst tidningen brukar kamrater och vänner få läsa den. Det är härligt att få höra hur Jesus går fram än i dag och frälsar från synd av allt slag. O, att denna tidning finge bli ett levande budskap också till ungdomen i vårt land och bli välkommen till alla hem. Gud välsigne Midnattsropet.

Tack och välkommen!

Fridshälsningar
 Bror Wickholm

Till Midnattsropet!

Sänder en hälsning och ett tack för er tidning, det är en glädje varje gång jag får den i mina händer. Att läsa om vad Gud gör och hans verk på olika platser. Själv har jag en gång ägt glädjen i frälsningen, men jag vet att Gud kan möta mig på nytt, för behovet finns i mitt hjärta, därför tar jag emot tidningens budskap med glädje.

*En trogen Midnattsropets
läsare, Jönköping*

KONFERENS i Jönköping

Långfredagen 11.00, 15.00, 19.00

STORA MÖTEN

Talare: Erik-Gunnar Eriksson,
 Anders B. Andersson och Donald
 Bergagård m. fl.

Vänner från när och fjärran hälsas
 välkomna.

Utförligare annons i nästa nummer.

REDOVISNING

för Spanien-hjälpen

Inkommet tiden 11 nov.
 —31 dec. 1966

- 100: — I. B. Norrköping
- 75: — G. B. Stockholm
Okänd gn pg.
- 25: — K. E. Djuptjärn
K. K. Malmö
L. G. Härnösand
H. J. Motala
K. M. Jönköping
- 20: — J. J. Insjön
- 10: — J. W. Kramfors
L. A. Öregrund
G. Ö. Solna
L. W. Ingels
G. S. Ängelsberg
G. M. Nässjö
- 5: — S. S. Holmsund
J. M. Stockholm

MITT FÖRSTA MARANATA- MÖTE

Mitt första besök på ett Maranatavännernas möte blev för mig underbart. Det hölls i Jakobstad den 11/12 1966. Jag förnam från första stund att Jesus var med och välsignade och gav liv och övernog. Vi tror att det utsädda Ordet ska bära frukt till evigt liv för många som var med.

Det är ganska många år sedan jag upplevde nyfödelse och Andedop. Ingen förstod mig då, inte ens vittnena. Men jag höll fast vid Ordet och bönen och vittnade om Jesus. Jag upplevde Andens kraft, glädje och frid. Detta håller ännu i dag. Ty "Guds rike består icke i mat och dryck utan i rättfärdighet, frid och glädje i den helige Ande". —

Det blir dåligt ställt i samfund och församlingar då medlemmarna kommit med, utan att ha fått del av den ström

vars flöden giva glädje åt Guds stad och den Högstes heliga boning. (Ps. 46: 5.)

Så tar Jesus ut en skara i dessa sista dagar som lever och verkar för honom och väntar Hans tillkommelses dag. Då ska resdräkten bytas ut mot den himmelska bröllopsdräkten.

"Håll fast vid det du har, så att ingen tager din krona." Upp. 3: 11.

Med fridshälsningar till den kämpande skaran.

Maranata!
 Alf Sand

FRÅN

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95. Postgiro 1 25 99

kan du nu rekvirera

NYA SÅNGBLAD MED NOTER

De sista 25 sångbladen med noter Nr 31—69 pris 12: 50. Alla 69 sångerna med noter och pärm 34: 50. Lösa blad pr st. 0: 75.

1. Himmel för mig.	35. Guds folk är på resa.
2. Hans namn är Jesus.	36. Skall Din själ räddas.
3. Jesus är livet för mig.	37. Välsignat.
4. Maranatafolket.	38. Jesus är densamme.
5. Skrifternas Jesus	39. Det är jubel och fröjd i min själ.
6. Jesus förlöste min själ.	40. Jesus Frälsaren.
7. Är Du med där elden brinner	41. Som hjorten trängtar.
8. Jesus med Dig vill jag leva här.	42. Elden brinner.
9. Jesaja 53.	43. Gud är densamme.
10. Jesus har aldrig sagt nej.	44. Ära ske Hans namn.
11. Halleluja, Jesus är min vän.	45. Jesus kommer snart igen.
12. Den seger Han vunnit är vår.	45. O rena mitt hjärta.
13. Tror Du Jesus ännu är densamme?	47. Väckelsen är här.
14. Vi vill prisa Gud här.	48. Den längtande bruden.
15. Tag världens glädje.	49. Jag är härligt löst och fri.
16. Tack Gud för regnet.	50. Då alla varför skall få svar.
17. Seger i Jesus.	51. O du Golgata kors.
18. Giv Dig helt.	52. Se det är vägen.
19. Jesus underbar Du är.	53. Bak stjärnors myriader.
20. Jag är glad att Jesus frälste mig.	54. Min kung och jag.
21. Guds församling tågar fram.	55. Nu mitt hjärta flödar över.
22. I den sena midnattstid.	56. Ja, det skall bli fröjd.
23. Det skall komma en dag.	57. Joh. 14.
24. Läggs den där.	58. Jubla nu mitt sälla hjärta.
25. Kraften alla får.	59. Jag är en främling.
26. Snart skall Jesus komma igen.	60. O, vad djup i Guds råd.
27. Underbar Du är käre Jesus.	61. Tala till klippan.
28. Den var ej blomsterströdd.	62. Herren är min Herde.
29. O, vilken kärlek.	63. Jesus jag älskar Dig.
30. Jag är lycklig varje dag.	64. Törnekronan.
31. Frälsningsglädje.	65—66. Gud är mäktig/Jesus har satt mig fri.
32. Jag tackar Gud.	67—68 Vi reser hem/Jag vet att Gud vill ge
33. Sätt mig i brand Gud.	Dig bönesvar.
34. Han är allt för mig.	69. Snart en morgon bryter fram.

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

Obs! Ny tidning erhålles gratis vid beställning

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed rekvireras mot postförskott:

- ☐ 69 st. notblad med pärm pris 34: 50. ☐ 25 st. notblad Nr 31—69 pris 12: 50.
☐ st. notblad à 0: 75 pr st., följ. nr

Bostad (Box/Gata): Namn:

Telefon: Postadress:

FRÄLST FRÅN DE ONDA ÖGONEN

— — Det finns inte den minsta lilla framgång, inte den ringaste lilla glädjestund här på jorden, kring vilken det ej står en ring av stirrande onda ögon, av elaka, hatfulla, giftiga människoblickar: "Tänk att han... Tänk att hon... Tänk att dom... Ja, han ja... Ja, hon ja... Ja, dom ja... Ja, om folk skulle veta vad jag vet..."

Ja, min vän, vad folk vet mycket, när de ingenting veta — och vad man vet litet, när man verkligen vet något.

Men Jesus kom i världen för att frälsa oss från de onda människorna — och från våra egna onda ögon. Och nu säger du mig: Ja, men de kristna äro väl lika elaka själva. Och jag svarar dig: Nej, min vän — men en del äro ännu elakare. Det finns ingenting så elakt, som elaka människor, vilka kalla sig och anse sig för kristna, men inte äro det.

Det finns något, som heter odium theologicum — kristnas hat mot kristna, som ej tänka och tycka alldeles som de själva — det har drivit tiotusenden till döden och förgiftat tillvaron för miljoner människor — det finns något, som heter samfundshat — det finns något som heter predikantavundsjuka — det finns något som heter religiöst förtal. Ja, min vän, allt detta finns i överflöd. Men det finns också en Frälsare för allt detta och från allt detta, som säger till dig och mig:

"Men varför skall du med onda ögon se på att Jag är så god?"

Och om vi lyssna till den frågan — och se på den Frågaren — och stilla våra hjärtan inför den rösten — så skall Han, som frågar, kunna förvandla både våra onda hjärtan och våra onda ögon.

Sven Lidman

Kärrsjöveckan hålles i år den 8-16 juli